

Jezikovna pravilnost

Govorjenje

Govori razumljivo, pri daljšem govorjenju je lahko opazno popravljanje in načrtovanje govora. Izgovarjava je razumljiva, občasno so opazne nepravilnosti.

Pisanje

Pri pisanju razmeroma pravilno uporablja nabor pogostih izrazov in vzorcev (npr. uvodne in sklepne formule pri dopisovanju ipd.). Tvori preprosta povezana besedila, ki so zapisana in zgrajena dovolj pravilno, da so razumljiva za bralca.

6.2.3 Vsebina programa za višjo raven

Besedišče

Ima velik nabor besedišča s svojega strokovnega področja in večine splošnih tem. Na splošno besedišče uporablja pravilno, morebitna izbira nepravilne besede ne ovira sporazumevanja. Zna uporabljati opise in parafraze, da zapolni vrzeli v besedišču in skladenjskih strukturah. Zna spreminjati ubesedenje, da se izogne pogostemu ponavljanju.

Besedilo

Pri pisanju zna tvoriti razumljivo povezano besedilo, v katerem uporablja standardno zgradbo in konvencionalno delitev na odstavke. Povzeti zna širok razpon stvarnih besedil (npr. odlomke poročil, intervjujev ali dokumentarnih oddaj) in domišljijskih besedil (npr. film, gledališka igra) ter komentirati in razpravljati o nasprotujočih si pogledih in glavnih temah. Pri govorjenju se izraža jasno in vljudno, tako v formalnem kot neformalnem položaju, primerno situaciji in sogovornem. Zna povzeti informacije in argumente iz več različnih virov in pripraviti poročilo. Uporablja temeljni nabor kohezivnih sredstev, da izjave poveže v koherentno besedilo; v daljšem prispevku je možno »preskakovanje«.

Jezikovna pravilnost

Ima dovolj velik obseg jezikovnega znanja, da lahko oblikuje jasne opise, izraža stališča in razvija argumente in pri tem včasih uporablja tudi skladenjsko zapletene povedi. Ne dela napak, ki bi povzročale nesporazume.

Govorjenje

Izgovarjava je jasna in naravna.

Pisanje

Pri zapisu in rabi ločil ne dela večjih napak, možni so nekateri vplivi iz prvega ali katerega drugega jezika.

6.2.4 Vsebina programa za raven odličnosti

Besedišče

Ima širok nabor besedišča, ki ga pravilno in ustrezno uporablja. Obvlada idiomatske in pogovorne izraze, zaveda se konotativnih ravni pomena. Občasne vrzeli uspešno zapolnjuje s parafraziranjem. Le redko išče izraze ali uporablja strategije izogibanja.

Besedilo

Zna načrtovati, kaj je treba reči ali zapisati in s katerimi sredstvi, pri tem upošteva učinek na naslovnika. Izraža se jasno in se mu ni treba omejevati pri tem, kar želi povedati. Sposoben je samonadzora in